

Glazba
uvijek
pronade
put!

'21/22
SEZONA

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

o
bijeli ciklus

Petak 11.3.2022. / 19:30

Koncertna dvorana Lisinski

DEAN WHITESIDE
dirigent

MIA PEČNIK
klavir

Detoni · Chopin · Mendelssohn

Za
gre
ba
čka
filharmonija

bijeli ciklus

Petak 11.3.2022.

Koncertna dvorana Lisinski

19:30

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DEAN WHITESIDE dirigent

MIA PEČNIK klavir

DUBRAVKO DETONI

The Wonderful Monster of Time 13'

FRÉDÉRIC CHOPIN

**2. koncert za klavir i orkestar
u f-molu, op. 21** 30'

Allegro maestoso

Romance: Larghetto

Rondo: Vivace

* * *

FELIX MENDELSSOHN-BARTHOLDY

3. simfonija u a-molu, op. 56, Škotska 37'

Andante con moto - Allegro un poco
agitato - Assai animato - (attacca)

Vivace non troppo - (attacca)

Adagio - (attacca)

Allegro vivacissimo -

Allegro maestoso assai

Večerašnjom izvedbom skladbe

The Wonderful Monster of Time

***obilježavamo 85. rođendan velikog hrvatskog
skladatelja i dugogodišnjeg suradnika
Zagrebačke filharmonije Dubravka Detonija.***

Dean Whiteside dirigent

Dean Whiteside stalni je dirigent na Glazbenom festivalu *Atlantic* i direktor Simfonijskog orkestra iz Nashvillea. Nedavno je završio trogodišnju dirigentsku istraživačku stipendiju akademije *New World Symphony* te zaključio angažman na mjestu asistenta Michaela Tilsona Thomasa. Godine 2022. debitirat će kao gostujući dirigent s Filharmonijom iz Daejeona (Južna Koreja) i Simfonijskim orkestrom iz Ann Arbor, te ponovno nastupati s orkestrima kao što su Zagrebačka filharmonija i Orlandaska filharmonija.

Dobitnik je američke nagrade za dirigente *American Prize in Conducting* za 2018. te nagrade *Ernst Bacon Memorial Award* za 2021. godinu. Dobitnik je i druge nagrade te posebne nagrade Zagrebačke filharmonije na šestom izdanju Međunarodnog natjecanja mladih dirigenata *Lovro von Matačić*. Ostala priznanja uključuju dirigentsku istraživačku stipendiju *Mahler 2017.*, dirigentsku studentsku stipendiju zaklade *Bruno Walter Memorial Foundation*, nagradu Hrvatskog društva skladatelja, dirigentsku istraživačku stipendiju *David Effron*, studentsku stipendiju Festivala u Bayreuthu i Nagradu za izvedbu *David Rabin*.

Djelovao je kao zamjenski dirigent Simfonijskog orkestra iz Dallasa i Simfonijskog orkestra San Francisca. Zadnje je djelovao kao asistent Filharmonije iz Los Angelesa i Gustava Dudamela.

Dobitnik druge nagrade te posebne nagrade Zagrebačke filharmonije na šestom izdanju Međunarodnog natjecanja mladih dirigenata "Lovro von Matačić"

Profesionalni angažmani Deana Whitesidea uključuju nastupe s Orlandskom filharmonijom, Državnom filharmonijom Sibiu i Zagrebačkom filharmonijom. Osim toga, ravnao je Bostonskim simfonijskom orkestrom, Danskim nacionalnim simfonijskim orkestrom, Tokijskim filharmonijskim orkestrom te Orkestrom *Tonhalle* iz Züricha u okviru raznih natjecanja i radionica. Bio je sudirigent Orkestra *Vanderbilt* na turneji po Kini u pet gradova.

Neki od njegovih mentora bili su Robin Fountain, Fabio Luisi i Lorin Maazel. Blisko je surađivao s dirigentima kao što su Roberto Abbado, James Conlon, Bernard Labadie, Robert Spano, Osmo Vänskä i HK Gruber. Diplomirao je s iznimnim uspjehom na Glazbenom sveučilištu u Beču i Glazbenoj školi *Blair* Sveučilišta *Vanderbilt*.

za
gre
sba
čka
filharmonija

Najbolji mladi glazbenik 2019.

Mia Pečnik klavir

Mia Pečnik (Zagreb, 2000.) završila je Glazbenu školu Vatroslava Lisinskog u klasi prof. Ivanke Kordić, a škola je proglašava učenicom s najvećim brojem nagrada i koncerata u povijesti. Tijekom srednjoškolskog obrazovanja stipendistica je Grada Zagreba za izvrsnost. Na prijemnom ispitu na Visokoj školi za glazbu i ples u Kölnu je prvoplasirana između 300 kandidata te je trenutačno studentica u klasi prof. Andreaa Frölicha.

Prvi nastup s orkestrom bilježi s 11 godina, a s 15 ima debi sa Zagrebačkom filharmonijom pod ravnanjem Pavla Dešpalja. Sa Zagrebačkom filharmonijom nastupa i u Kuvajtu, u dvorani Akademije *Santa Cecilia* u Rimu, u Zagrebu (KD Vatroslava Lisinskog i HNK). Nastupa sa Simfonijskim orkestrom HNK-a u Osijeku, dva puta s orkestrom *Bazzini Consort* u Brescii, s *Young Symphony Orchestra* u Opolama u Poljskoj, s *Master Orchestra* u Veroni, u tri navrata sa Zagrebačkim solistima, sa Simfonijskim orkestrom HRT-a u finalu izbora za Mladog glazbenika Eurovizije, na Festivalu sv. Marka 2020., a u 2021. nastupa s Krakovskom filharmonijom u Krakovu.

Na međunarodnim i nacionalnim natjecanjima osvojila je preko 80 prvih i posebnih nagrada. Na državnim natjecanjima osvaja Oskare znanja. Dobitnica je Nagrade grada Sv. Nedelje za posebna dostignuća na području glazbene kulture te nagrade Mladi glazbenik godine koju dodjeljuje Zagrebačka filharmonija. U 2020. na 45. samoborskoj glazbenoj jeseni osvaja Nagradu Grada Samobora i nagradu Hrvatskog društva skladatelja. U istoj godini osvaja nagradu za najbolje ostvarenje mladih glazbenika *Ivo Vuljević*. Godine 2020. dobitnica je njemačke stipendije zaklade *Werner Richard - Dr. Carl Dörken*, a agencija *Jens Becker* iz Dortmunda je nakon audicije izabire za sudjelovanje u koncertnom ciklusu *Best of NRW*. Solističke nastupe bilježi diljem Hrvatske kao i na brojnim festivalima u Londonu, Budimpešti, Bukureštu, Krakovu, Katowicama, Marbelli, Vigu, Trstu, Beogradu te u *Carnegie Hallu* u New Yorku u kojem nastupa dva puta.

Snimala je za HRT, Mađarsku televiziju i RTL.

Dubravko Detoni

The Wonderful Monster of Time

Skladatelj i književnik **Dubravko Detoni** (Križevci, 1937.), golemim opusom, ali i cjelokupnim raznorodnim umjetničkim i kulturnim djelovanjem, potvrdio je naslov jedne od svojih najvećih uspješnica. Orkestralnu kompoziciju *The Wonderful Monster of Time* ostvario je u Zagrebu 1982.-83. godine na narudžbu tadašnje Radio-televizije Zagreb, a 22. travnja 1983. na 12. Muzičkom biennalu Zagreb praisveli su je Zagrebački simfoničari RTZ-a pod ravnanjem Uroša Lajovica.

"Zacijelo najliterarnije pero među suvremenim hrvatskim skladateljima" (Nedjeljko Fabio), redovito je svoja ostvarenja, projekte i eksperimente pratio pisanim komentarima, a literarno se na zanimljivi način odrazilo i u naslovima njegovih kompozicija. Nerijetko, oni su otkrivali stanovitu sklonost stvaranju u kategorijama *likovnosti* - likova i ploha, masa i volumena - što je autor objasnio nikad ostvarenom željom da, nastavljajući tragom strica Marijana, postane likovni umjetnik (Marijan Detoni, ugledni hrvatski slikar i grafičar, op.a.).

Čak je i svoj stvaralački proces u jednoj prigodi objasnio u pojmovima likovnosti: "Rekao bih da je bit mojega skladateljsko-izvoditeljskoga i književnoga rada hvatanje u zraku stanovitih *slika*" (autor u razgovoru s Dodi Komanov). Na drugom mjestu govorio je o "neizrecivo urođenom impulsu, neutaživoj potrebi" da već u ranom djetinjstvu glasom, pokretom ili glazbalom oponaša zvukove i pojave te od njih "slaže vizualno-akustičke kolaže" (u razgovoru s Marijom Grazio).

I *Prekrasno čudovište vremena* neka je vrsta kolaža "višedimenzionalnoga sloga i kameleonske fakture". "Imaginarna posuda za pohranu zvuka", "čudovišni vremenski stroj", "prijeteći mehanizam", "čudesna glazbena kutija" - tako ju je opisao autor. Jedna u zraku ulovljena - *slika*.

Njezina bogata i maštovita zvučna tekstura temelji se na izokrenutoj tezi o *concertu grossu* u kojemu se "na podlozi neprekidive nazočnosti *concertina* (serija instrumenata s tipkama) javljaju povremeni bljeskovi orkestralnih grupa". Dramaturgija djela odigrava se unutar jednoga kadra - na ustitrajoj tesituri zvonkolikoga *concertina*, u koji malo-pomalo ulazi sveprisutniji *tutti*. "Postupno, s pomoću superpozicije pojedinačnih blokova, nastaje sve gušće taloženje mase, a iz toga izranja neurotični vrhunac u kojemu se svi zvukovni izvori spajaju u ritmički sjedinjujući zajednički krik".

Skladba više no iz tematskoga materijala, oblikovana je iz "ponekad apsurdno jednostavnih čestica, fraza ili prostih glazbenih rečenica". Komadići, okrajci i krhotine nekih prošlih, "zaboravljenih" muzika u *Prekrasnom čudovištu vremena* kao da iskaču iz nekoga velikog, nepreglednog univerzuma - "vremena kao imaginarne posude za pohranu zvuka". Na trenutak nam se može učiniti kao da ih odnekud poznajemo; njihovo pravo podrijetlo redovito nam, međutim, izmiče iz ruku.

Krhotine različitih masa, veličina i boja, smjerova kretanja i akceleracije dolaze i odlaze, kreću se i stalno pomalo preobražavaju, stvarajući gotovo fizički osjećaj "njihanja i sveopće zatitranosti". "Vrteći se u krugu", djelo kao da je, prema autorovim riječima, "zalutalo u svetrepereću radionicu majstora Caldera i u njoj izgubilo osjećaj prepoznavanja dana ili noći" (Alexander Calder, znameniti američki slikar i kipar, op.a.).

I doista, Detonijeva *Orkestralna neman* - koja će u izvedbi zauzeti i posljednji kvadrat velike koncertne dvorane - doista na stanoviti način podsjeća na monumentalne *stabile* američkoga majstora kinetizma. No ima u njoj i nešto od majstorovih *mobila*, s time da kinetika *mobila* ovisi o prirodnim pojavama poput struje zraka, dok Detonijevu skladbu pokreće "vrijeme glazbe".

Gotovo više no skladba, Detonijeva kompozicija može nas se tako dojmiti kao tonska skulptura, koja slušatelju nudi da je ne doživi samo u frontalnom susretu, nego da je promotri s više strana, prođe kroz njezinu utrobu i skutri se pod njezinim skeletom.

Kada se naposljetku sve smiri i postupno vrati na staro, "čudesna kutija" Detonijeve glazbe ponovno počinje "otkucavati mnoštvom svojih sve odjeljenijih a nenazovivih djelića". Pri samome kraju "kao da je primjetno zastala; valja ju samo pažljivo naviti pa krenuti ispočetka".

* Tekst je izvorno objavljen 2021. na CD-u Zagrebačke filharmonije *The Wonderful Monster of Time: Hrvatski skladatelji na prijelazu milenija* u izdanju Cantusa

Frédéric Chopin

2. koncert za klavir i orkestar u f-molu, op. 21

Frédéric Chopin (1810. - 1849.) skladao je *Drugi klavirski koncert* od jeseni 1829. do početka 1830. godine. Prema pismu od 3. listopada 1829. prijatelju Titušu Woyciechowskom, spori stavak bio je plod skrivenih osjećaja prema mladoj sopranistici Konstancji Gladkowskoj, koju je Chopin upoznao na Varšavskom konzervatoriju 1826. godine: "Možda nažalost već imam svoj ideal, kojemu sam već pola godine, iako u tišini, služio vjerno, o kojemu sanjam, kojemu pripadaju misli *adagia* mojega koncerta i koji je baš ovog jutra nadahnuo moj valcer (op. 70/3) koji ti sad šaljem...". Spomenuta gospođica, međutim, nije ozbiljno prihvatila Chopinovu sklonost. "Temperamentan, pun fantazija i nejasan", bilo je više-manje sve što je rekla nakon njegove smrti.

Pod vodstvom skladatelja i violinista Karola Kurpínskog, *Koncert* je prvi put predstavljen 3. ožujka 1830.

u Chopinovu tumačenju na privatnom koncertu u domu njegove obitelji, pred publikom članova obitelji i prijatelja. U javnosti, djelo je praizvedeno u Varšavskome narodnom kazalištu 17. istog mjeseca. Tri dana prije koncerta bile su rasprodane sve ulaznice, a u kazalište se te večeri naguralo osamstotinjak posjetitelja. Zbog izuzetnog interesa, koncert je ponovljen 22. istog mjeseca.

"Početni *Allegro* razumljiv je rijetkima", pisao je Chopin Titušu 27. ožujka. "Bilo je više povika bravo, ali mislim samo zato jer su bili znatiželjni - 'što je ovo?' - i zato jer su morali pozirati kao dobri poznavatelji umjetnosti! *Adagio* i *Rondo* imali su bolji efekt; a moglo se tu i tamo čuti i spontano odobravanje". Ipak, dodao je, "u rupi su se bunili da sam svirao premekano".

Publika je, međutim, mislila drukčije: "Netom sam se vratio sa Chopinova koncerta", zabilježio je suvremenik, "kojeg sam slušao kad mu je bilo sedam godina, kad je još uvijek bio samo mlada nada. Kako prekrasno svira danas! Koja tečnost! Koja ujednačenost - teško da postoji savršenije nadopunjavanje ruku... Njegova glazba puna je ekspresivnih osjećaja i pjeva, te baca slušatelja u stanje finog zanosu, vraćajući u njegovo sjećanje sve sretne trenutke koje je proživio". Prema običaju vremena, između stavaka *Koncerta* izveden je Görnerov *Divertimento za rog*. Praizvedba je bila i varšavski debi Chopina kao odrasle osobe - u tom trenutku bilo mu je dvadeset godina!

O *Koncertu u f-molu* i mnogim ranim utjecajima, u diskografskom izdanju *Hyperiona* piše Ateş Orga: "... u pogledu strukture, početni *Allegro* kombinacija je prvih stavaka Mozartovih koncerata i prakse dvostruke ekspozicije Beethovena i Hummela, ali bez kadence. Po pitanju koncepcije, ritma i melodije, u osnovi su Chopinova djela Fieldov (iz *Koncerta u As-duru*) i Kalkbrennerov model (iz *Koncerta u d-molu*)... Lirski spori stavak pripada svijetu rafiniranog pjevnog pijanizma. U njemu nalazimo Chopina koji 'obične tuđe riječi' - Hummelove (iz *Koncerta u h-molu*) i Moschelesove (iz *g-mola*)... prevodi u jedinstveni, njegov poetski pokretljiv, osobni jezik. Kvazi-rondo, virtuozičeta i elegancije u maniri Fielda i Hummela,

polazišna je točka finala... Blizak je mazurki... njegova *con legno* epizoda u As-duru i slavljenički *Cor. de Signal* pred *maggiore* codu ima izvore u Hummelovu Koncertu u a-molu i Weberovu u Es-duru".

Chopinov jedinstveni pijanizam razvio se, dakle, iz virtuoznog briljantnog stila kojeg nalazimo u klavirskoj glazbi J. N. Hummela, J. Fielda, F. Riesa, C. M. von Webera i drugih. *Koncert* pritom zadržava osnovna obilježja modela, piše Barbara Smolenska-Zielinska na internetskoj stranici www.chopin.pl. "Klavirska dionica ima dominantnu vodeću ulogu, a orkestar je reduciran na najskromniju pratnju ili interludije između dijelova u kojima se pijanist odmara". Ipak, prilično površni 'briljantni' stil ranijih koncertantnih modela u Chopinovu ranom opusu poprima "krajnje plemenitu i nadahnutu formu". Chopin unosi "bogatiji ritam, veće promjene tempa i atmosfera te nove efektne pijanističke i ornamentalne figure". Već i ovo rano djelo otkriva njegov "suptilni lirizam i njegovu unikatnu *cantabile*-melodiju".

U orkestru svojega djela Chopin priziva standardne klasičke snage dvostrukih drvenih puhača, uparenih rogova i truba, jednog trombona ("Varšava je, čini se, imala samo jednog dobrog trombonista", komentira Orga), timpane i gudače. Mnogi su tvrdili kako Chopin nije prirodni orkestrator: "Njegova pratnja je hladna i praktički neupotrebjiva", zaključuje Hector Berlioz u *Sjećanjima*. Nekad su se, stoga, češće koristile instrumentacije Charlesa Klindwortha i Richarda Burmeistera.

Drugi koncert nastao je prije *Prvog*, a o njegovoj numeraciji presudio je slučaj: Chopin je, naime, dionice *Koncerta* izgubio za europske turneje, negdje po putu prema Parizu. Tako je *Koncert u e-molu*, drugi po redosljedu nastanka (nastao od travnja do kolovoza 1830.), objavljen prvi - godine 1833. kod Schlesingera u Parizu; a *Koncertu u f-molu* - posvećen grofici Delphini Potockoj, istom tri godine kasnije kod Breitkopfa u Leipzigu.

Felix Mendelssohn-Bartholdy

3. simfonija u a-molu, op. 56, Škotska

Posebni cilj putovanja Škotskom - započetog sredinom srpnja 1829. - bila su mjesta u kojima je boravio romantični lik Škotske kraljice Marije Stuart. Dana 30. srpnja **Felix Mendelssohn-Bartholdy** (1809. - 1847.) pisao je tako obitelji: "U sumrak smo stigli do palače u kojoj je kraljica Marija živjela i ljubila (Holyrood nedaleko Edinburgha, op. ur.). Tamo je malena soba sa spiralnim stepeništem na ulazu. Njime su se uspeli i našli Rizzia, izvukli ga, a tri prostorije dalje mračni je kutak u kojem su ga pogubili. Kapela pored nema više krova i obrasla je travom i bršljanom, a na oštećenom oltaru Marija je okrunjena za kraljicu Škotske. Sve je tamo ruševno, istrošeno i izloženo otvorenom nebu. Vjerujem da sam tamo danas našao početak svoje *Škotske simfonije*".

Nakon posjeta Holyroodu, Mendelssohn je skicirao šesnaest taktova novoga djela - preliminarnu verziju početka buduće skladbe. Godine 1830. nakratko se vratio u Njemačku, a potom je nastavio svoje "veliko putovanje" Europom posjetom Italiji. Škotsku je započeo za zimskih dana u Rimu, ali je u ožujku 1831. pisao obitelji kako je vrijeme suviše lijepo da bi ponovno mogao prizvati magle Škotske. *Simfoniji* se naposljetku posvetio istom 1841., a zaključio ju je u Berlinu 20. siječnja 1842. godine. Ravnao je praizvedbom djela 3. ožujka u leipziškom *Gewandhausu*. *Simfonija* je potom s poslovično velikim uspjehom predstavljena u Londonu - 13. lipnja u Filharmonijskom društvu - što je skladatelja ohrabrilu da je posveti svojoj novoj bliskoj prijateljici - kraljici Viktoriji.

Kada su je *Breitkopf & Härtel* u ožujku 1843. objavili tiskom (pri čemu je partitura nosila samo uobičajenu oznaku rednoga broja bez podnaslova), recenziju u *Neue Zeitschrift für Musik* napisao je Robert Schumann, učinivši jedan od najslavnijih gafova u povijesti glazbe: Potaknut pogrešnom informacijom o nadahnuću Mendelssohnova djela, on je za *Škotsku* povjerovao da je zapravo *Talijanska*, a recenziju je usmjerio ususret isticanju glazbenih epizoda koje, prema njegovu mišljenju, odražavaju atmosferu Apeninskog poluotoka.

No, iako slušatelj u *Škotskoj* zasigurno neće pronaći ništa "talijanskog", pogriješit će pokušajući ići i za tragovima "škotskog". Mendelssohn se, dapače, vrlo negativno izrazio o škotskoj narodnoj glazbi, opisavši je riječima: "Nema tu narodne glazbe po mojemu ukusu! ... Uznemirava me i već sam od nje dobio zubobolju".

Slično *Talijanskoj*, *Škotska* je, dakle, "škotska" više po atmosferi i dojmu, negoli po izravnoj citatnosti. Uostalom, sam je Mendelssohn posve jasno definirao izvore svojega nadahnuća za putovanja Škotskom: "... u prizorima, ruševinama i u prirodnom okruženju".

Posrijedi je prava romantička glazba "više od emocija, a manje od slikanja" - rekao bi za svoju *Pastoralnu* Ludwig van Beethoven, ali kao da je zapravo govorio o *Škotskoj* svojega mlađeg kolege. Pritom valja posebno napomenuti da se djelo izvodi bez stanki, jer one, prema Mendelssohnovu mišljenju, "ubijaju atmosferu".

Ako je Schumann pogriješio po pitanju naravi *Škotske*, očekivano nije napravio pogrešku kada je riječ o ustrojstvu ovoga djela: "U pogledu plana, Mendelssohnova simfonija odlikuje se bliskom povezanošću sva četiri stavka". I još: "Svaka stranica partiture potvrđuje koliko umješno Mendelssohn vraća pojedine ranije uvedene ideje, kako fino ornamentira povratak tema tako da nam se vraćaju u novome svjetlu, koliko bogato i zanimljivo može razraditi detalje bez da ih prenapregne ili da ih podvrgne krutoj školničkoj učenosti".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Glazba uvijek pronade put!

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Dizajn i priprema tekstova: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 10 kn

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**, Korana Rucner Novak, Neven Manzoni, Mario Bratković, Martina Sačer Pavlin, Marija Bašić, Odette Cavaliere, Kornelija Balaž, Ivan Finta, Lovorka Moslavac, Teodora Sucala Matei

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**, Iva Kralj, Tomislav Ištok, Vlatka Pecić Juranić, Krešimir Bratković, Margareta Ugrin, Mirela Džepina Finta, Paola Beziza, Ivo Jukić

VIOLINE III. Hiwote Tadesse*, Krešimir Ferenčina**, Magda Skaramuca, Tvrtko Pavlin, Marko Otmačić, Tajana Škorić, Lovorka Abramović Šoljan, Igor Košutić

VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Vinko Rucner**, Jurica Mrčela, Oliver Đorđević, Lana Lucija Horvatić, Janko Franković

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Darko Krešić**, Marko Radić, Franjo Zvonar

FLAUTE Ana Batinica*, Dijana Bistrović, Iva Primorac

OBOE Branka Bošnjak*, Katarina Grubić, Žarko Antonić

KLARINETI Rude Mimica, Emma Štern, Marko Zavišić

BAS KLARINET Ratko Vojtek

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Petar Križanić

KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Petar Kšenek, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE Tomica Rukljčić*, Mario Lončar, Peter Firšt

TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Ema Krešić

UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Željko Grigić, Renato Palatinuš, Fran Krsto Šercar, Janko Adamek, Rupert Čunko, Filip Merčep

KLAVIR 1 Viktor Čižić

KLAVIR 2 Petra Podhraški

CELESTA Hana Novosel

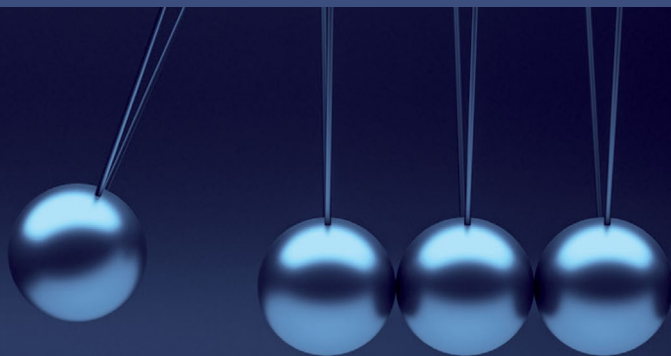
SYNTH Ružica Radoš

ORGULJE Mario Penzar

ČEMBALO Franjo Bilić

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

THE WONDERFUL MONSTER OF TIME

HRVATSKI SKLADATELJI NA PRIJELAZU MILENIJA
CROATIAN COMPOSERS AT THE TURN OF THE MILLENNIUM

CD The Wonderful Monster of Time:
Hrvatski skladatelji na prijelazu milenija, vol. 1

Antologijska djela za orkestar Marka Ruždjaka,
Dalibora Bukvića, Frane Paraća, Berislava Šipušā,
Olje Jelaske, Ive Josipovića i Dubravka Detonija

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

Dirigenti:

Ivan Josip Skender / Berislav Šipuš / Zoran Juranić

Cantus, 2021.